

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2009/315/RIF

av den 26 februari 2009

om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31 och 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag och Konungariket Belgiens initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen har satt upp som sitt mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom området frihet, säkerhet och rättvisa. En förutsättning för att uppnå detta mål är att uppgifter ur kriminalregistret utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

(2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål ⁽²⁾. Detta rambeslut bidrar till att uppnå målen enligt åtgärd 3 i programmet, där det föreslås att ett enhetligt utformat formulär skapas för ansökningar om utdrag ur kriminalregister, översatt till unionens alla officiella språk, motsvarande den modell som utarbetats inom Schengeninstitutionerna.

(3) I slutrapporten om den första utvärderingen av den ömsesidiga rättsliga hjälpen i brottmål ⁽³⁾ uppmanas medlemsstaterna att förenkla förfarandena för överföring av handlingar mellan medlemsstaterna genom att, i förekommande fall, använda standardformulär för att underlätta ömsesidig rättslig hjälp.

(4) Behovet av att förbättra kvaliteten på utbytet av uppgifter om domar prioriterades vid Europeiska rådets möte den 25 och 26 mars 2004 i dess uttalande om bekämpande av terrorism, och detta upprepas i Haagprogrammet ⁽⁴⁾, som antogs vid Europeiska rådets möte den 4 och 5 november 2004, i vilket Europeiska rådet efterlyser ökat utbyte av uppgifter om domar och diskvalifikation i nationella register. Dessa mål återges i den åtgärdsplan om genomförande av Haagprogrammet som antogs gemensamt av rådet och kommissionen den 2 och 3 juni 2005.

(5) I syfte att förbättra utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter ur kriminalregistret välkomnas de projekt som utarbetats för att förverkliga detta mål, inbegripet det befintliga projektet för sammanlänkning av nationella kriminalregister. Erfarenheterna från dessa aktiviteter har uppmanat medlemsstaterna att intensifiera sina insatser och visat hur viktigt det är att fortsätta rationaliseringen av informationsutbytet om domar mellan medlemsstaterna.

(6) Detta rambeslut är ett svar på de förväntningar som rådet gav uttryck för den 14 april 2005, efter offentliggörandet av vitboken om utbyte av uppgifter om domar och verkningarna av sådana domar i Europeiska unionen och den policydebatt som följde därpå. Det syftar särskilt till att förbättra utbytet av uppgifter om domar och, där sådana förekommer och införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister, om diskvalifikation av medborgare i unionen till följd av en dom i brottmål.

(7) Tillämpningen av de mekanismer som fastställs genom detta rambeslut endast på utbyte av uppgifter ur kriminalregister rörande fysiska personer bör inte påverka det eventuella kommande vidgandet av tillämpningsområdet för sådan mekanismer till att gälla utbyte av uppgifter rörande juridiska personer.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 17 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 216, 1.8.2001, s. 14.

⁽⁴⁾ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (8) Bestämmelserna om uppgifter om domar som meddelats i andra medlemsstater återfinns för närvarande i artiklarna 13 och 22 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Dessa bestämmelser är emellertid inte tillräckliga för att uppfylla de krav som det rättsliga samarbetet för närvarande ställer i ett område som Europeiska unionen.
- (9) I förbindelserna mellan medlemsstaterna bör detta rambeslut ersätta reglerna i artikel 22 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Utöver den dömande medlemsstatens skyldighet att förse den medlemsstat där den dömda personen är medborgare med sådana uppgifter om domar som avkunnats mot dess medborgare, vilka införlivas i och ytterligare definieras i rambeslutet, införs även en skyldighet för den medlemsstat där den dömda personen är medborgare att lagra uppgifter som överförs för att garantera att den till fullo kan svara på ansökningar om uppgifter som andra medlemsstater riktar till den.
- (10) Detta rambeslut bör inte påverka möjligheten för rättsliga myndigheter att direkt begära och överföra uppgifter från kriminalregistret enligt artikel 13 jämförd med artikel 15.3 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, och inte påverka artikel 6.1 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, som infördes genom rådets akt av den 29 maj 2000 ⁽¹⁾.
- (11) Att förbättra spridningen av uppgifter om domar har begränsad nytta, om medlemsstaterna inte kan beakta de överförda uppgifterna. Den 24 juli 2008 antog rådet rambeslut 2008/675/RIF om beaktande av fallande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat ⁽²⁾.
- (12) Huvudsyftet med Konungariket Belgiens initiativ uppnås genom detta rambeslut i och med att centralmyndigheten i varje medlemsstat bör begära och ta med alla (tillhandahållna) uppgifter ur kriminalregistret i den medlemsstat där personen är medborgare i sitt utdrag ur kriminalregistret när den besvarar en ansökan från den berörda personen. Kunskap om domar och, där sådana förekommer och införs i kriminalregistret, en därav följande diskvalifikation, är en förutsättning för att de ska få verkan enligt nationell rätt i den medlemsstat där personen avser att utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn. Syftet med den mekanism som fastställs i detta rambeslut är bl.a. att se till en person som dömts för sexualbrott mot barn, om en sådan dom mot denna person och, där sådana förekommer och införs i kriminalregistret, en därav följande diskvalifikation har införts i kriminalregistret i den dömande medlemsstaten, inte längre bör kunna dölja denna dom eller diskvalifikation i syfte att utöva yrkesverksamhet med anknytning till tillsyn över barn i en annan medlemsstat.
- (13) Genom detta rambeslut fastställs regler för skydd av personuppgifter som överförs mellan medlemsstaterna som ett resultat av dess tillämpning. De befintliga allmänna reglerna för skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete kompletteras genom de regler som fastställs i detta rambeslut. Vidare är Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter tillämplig på personuppgifter som behandlas på grundval av detta rambeslut. Föreliggande rambeslut införlivar dessutom reglerna i rådets beslut 2005/876/RIF av den 21 november 2005 om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret ⁽³⁾, som begränsar möjligheten för den ansökande medlemsstaten att använda uppgifter som mottagits efter en ansökan från dess sida. Genom det här rambeslutet kompletteras dessa regler med specifika regler som gäller när den medlemsstat där personen är medborgare vidarebefordrar uppgifter om domar, som överförs till den av den dömande medlemsstaten.
- (14) Detta rambeslut ändrar inte de skyldigheter och förfaranden som fastställts med avseende på tredjestater enligt den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, i den mån det instrumentet förblir tillämpligt.
- (15) Enligt Europarådets rekommendation nr R(84)10 om kriminalregister och återanpassning av personer som dömts för brott, är huvudsyftet med upprättandet av kriminalregister att informera myndigheter med ansvar för det straffrättsliga systemet om bakgrunden för en person som står inför rätta så att det beslut som ska fattas kan anpassas till den enskilda situationen. Eftersom all annan användning av kriminalregistret som kan påverka den dömdes möjligheter till återanpassning i samhället måste vara så begränsad som möjligt, kan användning av uppgifter som överförs enligt detta rambeslut i andra syften än brottmålsförfaranden begränsas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten och i den ansökande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 220, 15.8.2008, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 322, 9.12.2005, s. 33.

- (16) Syftet med de bestämmelser i detta rambeslut som rör överföring av uppgifter till den medlemsstat där personen är medborgare, för lagring och vidarebefordran är inte att harmonisera medlemsstaternas nationella system för kriminalregister. Detta rambeslut medför ingen skyldighet för den dömande medlemsstaten att ändra sitt interna kriminalregistersystem när det gäller användning av uppgifter för inhemska ändamål.
- (17) Att förbättra spridningen av uppgifter om domar är av begränsat värde om dessa uppgifter inte kan förstås av den mottagande medlemsstaten. En ökad ömsesidig förståelse kan uppnås genom inrättandet av ett "europeiskt standardformat" som möjliggör utbyte av uppgifter på ett enhetligt och elektroniskt sätt och som lätt kan maskinöversättas. Uppgifter om domar som överförs av den dömande medlemsstaten bör översändas på det officiella språket eller något av de officiella språken i den dömande medlemsstaten. Åtgärder bör vidtas av rådet för att inrätta det system för utbyte av uppgifter som införs genom detta rambeslut.
- (18) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (19) Detta rambeslut respekterar subsidiaritetsprincipen som det hänvisas till i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eftersom förbättringen av systemen för överföring av uppgifter om domar mellan medlemsstaterna inte i tillräcklig utsträckning kan genomföras av medlemsstaterna var för sig och det krävs samordnade åtgärder i Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta rambeslut är att

- a) definiera på vilket sätt en medlemsstat, i vilken en dom avkunnats mot en medborgare i en annan medlemsstat (*den dömande medlemsstaten*), ska överföra uppgifter om en

sådan dom till den medlemsstat där den dömda personen är medborgare (*den medlemsstat där personen är medborgare*),

- b) definiera vilka skyldigheter som åligger den medlemsstat där personen är medborgare angående lagring av uppgifter och att ange vilka metoder som ska användas för att besvara en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret, och
- c) inrätta en ram för att ett datoriserat system för utbyte av uppgifter om domar mellan medlemsstaterna ska kunna byggas upp och utvecklas på grundval av detta rambeslut och det påföljande beslut som avses i artikel 11.4.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *dom*: ett lagkraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister.
- b) *brottmålsförfarande*: förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen.
- c) *kriminalregister*: ett eller flera nationella register för domar som avkunnats enligt nationell lagstiftning.

Artikel 3

Centralmyndighet

1. Varje medlemsstat ska, för det ändamål som avses i detta rambeslut, utse en centralmyndighet. Medlemsstaterna får emellertid utse en eller flera centralmyndigheter för överföring av uppgifter enligt artikel 4 och för svar enligt artikel 7 på ansökningar enligt artikel 6.

2. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om vilken eller vilka centralmyndigheter som utsetts enligt punkt 1. Rådets generalsekretariat ska meddela medlemsstaterna och Eurojust dessa uppgifter.

Artikel 4

Den dömande medlemsstatens skyldigheter

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att alla domar som meddelats på dess territorium, när de tillhandahålls dess nationella kriminalregister, ska innehålla uppgifter om den dömdes medborgarskap, om det rör sig om en medborgare i en annan medlemsstat.

2. Centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten ska snarast underrätta centralmyndigheterna i de andra medlemsstaterna om alla domar som meddelats inom dess territorium mot medborgare i en sådan annan medlemsstat och som upptagits i kriminalregistret.

Om det är känt att den dömda personen är medborgare i flera medlemsstater, ska uppgifterna överföras till var och en av dessa medlemsstater, även om den dömda personen är medborgare i den medlemsstat på vars territorium domen meddelats.

3. Uppgifter om påföljande ändring eller strykning av uppgifter i kriminalregistret ska omgående överföras av centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare.

4. En medlemsstat som har tillhandahållit uppgifter enligt punkterna 2 och 3 ska förse centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare som i enskilda fall ansöker om detta, med en kopia av domarna och påföljande åtgärderna samt alla andra relevanta upplysningar för att den ska kunna avgöra om det krävs någon åtgärd på nationell nivå.

Artikel 5

Skyldigheter som åligger den medlemsstat där personen är medborgare

1. Centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ska lagra alla uppgifter i enlighet med artikel 11.1 och 11.2 som överförts enligt artikel 4.2 och 4.3 för att kunna vidarebefordra dem enligt artikel 7.

2. Vid varje ändring eller strykning av en uppgift som överförts i enlighet med artikel 4.3 krävs en motsvarande ändring eller strykning av uppgifter som lagrats i den medlemsstat där personen är medborgare i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, för att kunna vidarebefordras i enlighet med artikel 7.

3. Den medlemsstat där personen är medborgare får endast använda sådana uppgifter som uppdaterats i enlighet med punkt 2 i denna artikel för vidarebefordran enligt artikel 7.

Artikel 6

Ansökan om uppgifter om domar

1. När, för ett brottmålsförfarande mot en person eller av andra skäl än ett brottmålsförfarande, en ansökan inkommer

om uppgifter som finns i en medlemsstats kriminalregister, får centralmyndigheten i den medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning rikta en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret till en annan medlemsstats centralmyndighet.

2. När en person ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret, får centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken denna ansökan riktas i enlighet med dess nationella lagstiftning rikta en ansökan om ett utdrag ur kriminalregistret och uppgifter därom till en annan medlemsstats centralmyndighet, under förutsättning att den berörda personen är eller har varit bosatt eller medborgare i den ansökande medlemsstaten eller i den anmodade medlemsstaten.

3. När en person ansöker om uppgifter om sig själv i kriminalregistret hos centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen är medborgare, efter det att den tidsfrist som anges i artikel 11.7 har löpt ut, ska centralmyndigheten i den medlemsstat till vilken denna ansökan riktas ansöka om uppgifter ur kriminalregistret hos centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, för att kunna införa dessa uppgifter i det utdrag som ska tillhandahållas den berörda personen.

4. Varje ansökan från en medlemsstats centralmyndighet om uppgifter ur kriminalregistret ska lämnas in på formuläret i bilagan.

Artikel 7

Svar på en ansökan om uppgifter om domar

1. När en ansökan om utdrag ur kriminalregistret enligt artikel 6 riktas till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare för att användas vid ett brottmålsförfarande, ska den centralmyndigheten till den ansökande medlemsstatens centralmyndighet överföra uppgifter om följande:

- a) Domar som meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och som införts i kriminalregistret.
- b) Domar som meddelats av andra medlemsstater, som överförts till den efter den 27 april 2012 med tillämpning av artikel 4, och lagrats enligt artikel 5.1 och 5.2.
- c) Domar som meddelats av andra medlemsstater, som överförts före den 27 april 2012 samt införts i kriminalregistret.

d) Domar som meddelats av tredjeländer och som därefter överförts och införts i kriminalregistret.

2. När en ansökan om utdrag ur kriminalregistret enligt artikel 6 riktas till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare av andra skäl än ett brottmålsförfarande, ska den centralmyndigheten när det gäller domar som meddelats i den medlemsstat där personen är medborgare och domar som meddelats av tredjeländer och som därefter överförts till denna och införts i dess kriminalregister, svara enligt sin nationella lagstiftning.

När det gäller uppgifter om sådana domar som meddelats i en annan medlemsstat och som har överförts till den medlemsstat där personen är medborgare, ska centralmyndigheten i den senare medlemsstaten, i enlighet med sin nationella lagstiftning, till den ansökande medlemsstaten överföra uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 och de uppgifter som har överförts till den centralmyndigheten före den 27 april 2012 och som har införts i dess kriminalregister.

När uppgifter överförs i enlighet med artikel 4, får centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten informera centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare om att uppgifter om de domar som avkunnats av den förra medlemsstaten och överförts till den senare centralmyndigheten inte får vidarebefordras för något annat ändamål än för brottmålsförfaranden. I detta fall ska centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, när det gäller sådana domar, informera den ansökande medlemsstaten om vilken annan medlemsstat som hade överfört sådana uppgifter, så att den ansökande medlemsstaten kan rikta en ansökan direkt till den dömande medlemsstaten för att erhålla uppgifter om dessa domar.

3. När ett tredjeland riktar en ansökan om uppgifter ur kriminalregistret till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare, får den medlemsstat där personen är medborgare svara när det gäller uppgifter om domar som överförts av en annan medlemsstat endast med de begränsningar som är tillämpliga på överföring av uppgifter till andra medlemsstater i enlighet med punkterna 1 och 2.

4. När en ansökan om utdrag ur kriminalregister enligt artikel 6 riktas till centralmyndigheten i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen är medborgare, ska den anmodade medlemsstaten överföra uppgifter om domar som meddelats i den anmodade medlemsstaten och domar mot tredjelandsmedborgare och mot statslösa personer som finns i dess krimi-

nalregister i samma utsträckning som anges i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål.

5. Svaret ska ges med hjälp av formuläret i bilagan. Formuläret ska förses med en förteckning över domar i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Artikel 8

Svarsfrister

1. Svar på en ansökan enligt artikel 6.1 ska av centralmyndigheten i den anmodade medlemsstaten omgående och med användande av formuläret i bilagan överföras till centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten, och under alla omständigheter inom högst tio arbetsdagar från den dag då ansökan, i enlighet med nationell lagstiftning, regler eller praxis, inkommit.

Om den anmodade medlemsstaten behöver ytterligare uppgifter för att identifiera den berörda personen, ska den omgående vända sig till den ansökande medlemsstaten för att kunna lämna ett svar inom tio arbetsdagar från den dag då de kompletterande uppgifterna inkommer.

2. Svar på en ansökan som avses i artikel 6.2 ska överföras inom tjugo arbetsdagar från dagen för mottagandet av ansökan.

Artikel 9

Villkor för användning av personuppgifter

1. Personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.1 och 7.4 inom ramen för ett brottmålsförfarande får av den ansökande medlemsstaten endast användas inom ramen för det brottmålsförfarande för vilket de begärts, i enlighet med formuläret i bilagan.

2. Personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.2 och 7.4 för något annat ändamål än ett brottmålsförfarande får användas av den ansökande medlemsstaten i enlighet med dess nationella lagstiftning endast för de ändamål för vilka de begärts och med beaktande av de begränsningar som den anmodade medlemsstaten angett i formuläret i bilagan till detta rambeslut.

3. Oberoende av punkterna 1 och 2 får personuppgifter som tillhandahållits enligt artikel 7.1, 7.2 och 7.4 användas av den ansökande medlemsstaten för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat enligt artikel 4 om de överförs till ett tredjeland enligt artikel 7.3, blir föremål för samma användningsbegränsningar som gäller i en ansökande medlemsstat enligt punkt 2 i den här artikeln. Medlemsstaterna ska ange att personuppgifter, om de överförs till ett tredjeland för att användas vid ett brottmålsförfarande, får vidareanvändas av det tredjelandet endast inom ramen för ett brottmålsförfarande.

5. Den här artikeln ska inte gälla personuppgifter som en medlemsstat erhållit enligt detta rambeslut och som ursprungligen kommer från den medlemsstaten.

Artikel 10

Språk

När en ansökan lämnas in enligt artikel 6.1 ska den ansökande medlemsstaten till den anmodade medlemsstaten överföra formuläret i bilagan på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den sistnämnda medlemsstaten.

Den anmodade medlemsstaten ska svara på ett av de officiella språken, eller på ett språk som godtas av de båda medlemsstaterna.

Varje medlemsstat får i samband med antagandet av detta rambeslut, eller senare i ett uttalande till rådets generalsekretariat, ange vilka officiella språk inom Europeiska unionen som godtas. Rådets generalsekretariat ska vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Artikel 11

Format och andra sätt att organisera och underlätta utbytet av uppgifter om domar

1. Vid överföringen av uppgifter enligt artikel 4.2 och 4.3 ska centralmyndigheten i den dömande medlemsstaten överföra följande uppgifter:

- a) Uppgifter som alltid ska överföras, utom när centralmyndigheten i det enskilda fallet inte känner till dessa uppgifter (obligatoriska uppgifter):
 - i) Uppgifter om den dömda personen (fullständigt namn, födelsedatum, födelseort (ort och stat), kön, medborgarskap och, i förekommande fall, tidigare namn).
 - ii) Uppgifter om domens beskaffenhet (datum för domen, domstolens namn och det datum när domen vann laga kraft).

- iii) Uppgifter om det brott som domen gäller (datum för det brott som föranlett domen, brottets beteckning eller brottsrubricering samt hänvisning till tillämpliga rättsliga bestämmelser).

- iv) Uppgifter om domens innehåll (särskilt (primär) påföljd samt eventuella kompletterande påföljder, säkerhetsåtgärder, och påföljande beslut som ändrar verkställigheten av påföljden).

- b) Uppgifter som ska överföras om dessa har förts in i kriminalregistret (fakultativa uppgifter):

- i) Namnen på den dömda personens föräldrar.

- ii) Domens ärendenummer.

- iii) Platsen för brottet.

- iv) Diskvalifikationer till följd av domen.

- c) Uppgifter som ska överföras om dessa är tillgängliga för centralmyndigheten (ytterligare information):

- i) Den dömda personens ID-nummer eller typen av och numret på den dömda personens ID-handling.

- ii) Fingeravtryck som tagits på den personen.

- iii) I förekommande fall, pseudonym och/eller alias.

Dessutom får centralmyndigheten överföra eventuella andra uppgifter om domar om de har förts in i kriminalregistret.

2. Centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare ska lagra alla uppgifter av de typer som anges i punkterna 1 a och 1 b som den har tagit emot i enlighet med artikel 5.1, för vidarebefordran i enlighet med artikel 7. I samma syfte får den lagra information av den typ som förtecknas i led c i första stycket och i andra stycket i punkt 1.

3. Intill dess att tidsfristen i punkt 7 löper ut, ska centralmyndigheter i medlemsstaterna som inte har fullföljt den anmälan som avses i punkt 6, överföra alla uppgifter i enlighet med artikel 4, ansökningar i enlighet med artikel 6, svar i enlighet med artikel 7 och andra relevanta uppgifter, på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning och på villkor som möjliggör för centralmyndigheten i den mottagande medlemsstaten att fastställa uppgifternas äkthet.

När den tidsfrist som anges i punkt 7 i denna artikel löper ut, ska medlemsstaternas centralmyndigheter på elektronisk väg överföra sådana uppgifter i ett standardiserat format.

4. Det format som avses i punkt 3 och andra sätt att organisera och underlätta utbytet av uppgifter om domar mellan medlemsstaternas centralmyndigheter, ska fastställas av rådet i enlighet med de tillämpliga förfarandena i fördraget om Europeiska unionen senast den 27 april 2012.

I sådana andra sätt ingår

- a) att definiera alla sätt som kan underlätta förståelsen av de överförda uppgifterna och automatisk översättning av dessa,
- b) att definiera på vilket sätt uppgifterna kan utbytas elektroniskt, särskilt i fråga om vilka tekniska specifikationer som ska tillämpas och, i förekommande fall, tillämpliga utbytesförfaranden, samt
- c) eventuella ändringar i formuläret i bilagan.

5. Om överföringsmetoden i punkterna 3 och 4 inte är tillgänglig, ska första stycket i punkt 3 vara tillämpligt så länge detta förhållande råder.

6. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga tekniska åtgärder för att kunna använda sig av det standardiserade formatet och elektroniskt överföra uppgifter till övriga medlemsstater. Den ska till rådet anmäla det datum från vilket den kan börja genomföra överföringarna.

7. Medlemsstaterna ska genomföra de tekniska åtgärder som avses i punkt 6 inom tre år från och med antagandet av det standardiserade formatet och de olika sätt som krävs för att möjliggöra ett elektroniskt utbyte av uppgifter om domar.

Artikel 12

Förhållande till andra rättsliga instrument

1. I förbindelserna mellan medlemsstaterna innebär detta rambeslut en komplettering av bestämmelserna i artikel 13 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, dess tilläggsprotokoll av den 17 mars 1978 och den 8 november 2001, konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och dess protokoll av den 16 oktober 2001⁽¹⁾.

2. För tillämpningen av detta rambeslut ska medlemsstaterna avstå från att sinsemellan göra reservationer med hänvisning till

artikel 13 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

3. Utan att det påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan medlemsstaterna och tredjeländer ska detta rambeslut, i förbindelserna mellan de medlemsstater som har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa detta rambeslut och senast med verkan från och med den 27 april 2012, ersätta bestämmelserna i artikel 22 i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, kompletterad genom artikel 4 i tilläggsprotokollet av den 17 mars 1978 till konventionen i förbindelserna mellan medlemsstaterna.

4. Härmed upphävs beslut 2005/876/RIF.

5. Detta rambeslut påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstaterna.

Artikel 13

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den 27 april 2012.

2. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

3. På grundval av denna information ska kommissionen senast den 27 april 2015 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta rambeslut tillsammans med lagstiftningsförslag, om så är nödvändigt.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 februari 2009.

På rådets vägnar

I. LANGER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

BILAGA

Formulär som avses i artiklarna 6, 7, 8, 9 och 10 i rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll

Ansökan om uppgifter ur kriminalregistret

Medlemsstaterna ska fylla i formuläret enligt anvisningarna

a) Upplysningar om den ansökande medlemsstaten:

Medlemsstat:

Centralmyndighet/centralmyndigheter:

Kontaktperson:

Telefon (inklusive riktnummer):

Faxnummer (inklusive riktnummer):

E-postadress:

Postadress:

Ärendets referensnummer, om det är känt:

b) Uppgifter om den berörda personens identitet (*):

Fullständigt namn (förnamn och alla efternamn):

Tidigare namn:

Pseudonym och/eller alias:

Kön: M K

Medborgarskap:

Födelsedatum (med siffror: dd/mm/åååå):

Födelseort (ort och stat):

Faderns namn:

Moderns namn:

Bostadsadress eller känd adress:

Personens ID-nummer eller typ av och nummer på ID-handling:

Fingeravtryck:

Andra identitetsuppgifter om sådana finns tillgängliga:

(*) För att underlätta identifieringen av en person bör så många uppgifter som möjligt fyllas i.

c) Ansökans syfte:

Kryssa i lämplig ruta

1. Ansökan i ett brottmålsförfarande (ange vid vilken myndighet som ärendet pågår och om möjligt ärendenummer)
2. Ansökan utanför ett brottmålsförfarande (ange vid vilken myndighet som ärendet pågår och om möjligt ärendenummer samt kryssa för tillämplig ruta):
 - i) Ansökan från en rättslig myndighet
 - ii) Ansökan från en behörig administrativ myndighet
 - iii) Ansökan från den berörda personen själv om egna uppgifter i kriminalregistret

Ändamål för vilket uppgifterna begärs:

Ansökande myndighet:

- Berörd person samtycker inte till uppgifternas spridning (om den berörda personens samtycke begärts i enlighet med den ansökande medlemsstatens lagstiftning).

Kontaktperson om kompletterande uppgifter krävs:

Namn:

Telefonnummer:

E-postadress:

Övriga upplysningar (exempelvis ansökans angelägenhetsgrad osv.):

Svar på ansökan

Uppgifter om den berörda personen

Kryssa i lämplig ruta

Den undertecknande myndigheten bekräftar följande:

- Kriminalregistret innehåller inga uppgifter om domar mot den berörda personen.
- Kriminalregistret innehåller uppgifter om domar mot den berörda personen. En förteckning över domar bifogas.
- Kriminalregistret innehåller andra uppgifter om den berörda personen. Dessa uppgifter bifogas (frivilligt).
- Kriminalregistret innehåller uppgifter om domar mot den berörda personen, men den dömande medlemsstaten meddelar att uppgifterna om dessa domar inte får vidarebefordras för andra ändamål än för brottmålsförfaranden. Ansökan om ytterligare uppgifter kan sändas direkt till (ange den dömande medlemsstaten):
- I enlighet med lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten får ansökningar för andra ändamål än brottmålsförfaranden inte tas upp till behandling.

Kontaktperson om kompletterande uppgifter krävs:

Namn:

Telefonnummer:

E-postadress:

Övrig information (begränsningar av användningen av uppgifter som rör framställningar som ligger utanför brottmålsförfaranden):

Antal sidor som fogats till svarsformuläret:

Utfärdat i

den

Underskrift och officiell stämpel (om tillämpligt):

Namn och tjänstetitel/organisation:

Bifoga, i tillämpliga fall, en förteckning över domar och översänd materialet till den ansökande medlemsstaten. Formuläret och förteckningen över domar behöver inte översättas till den ansökande medlemsstatens språk.